

بخش اول

خصوصیات رهبری :

Characteristics of leadership:

از نظر بعضی از علماء اداره و منجمنت برای موافقیت رهبر یا رهبری یک موسمه یا یک اجتماع یک سلسله خصوصیات مفید و ضروری دانسته میشود که ذیلاً بطور خلاصه از آنها تذکر بعمل می آید :

1- علمیت :

برای هر رهبر لازم است که عموماً در تمام موضوعات مربوطه بالاخص در مورد رهبری و کنترول امور وظایف اعضاً موسسه و یا جامعه مربوطه معلومات لازمه در یافت نموده و همچنان میتودها و تchnیک های لازمه را جهت پیشبرد امور خوبتر و بهتر بکار اندازد . در پهلوی مسایل فوق الذکر توجه به موضوعات مسلکی ، شرایط اجتماعی ، اقتصادی و همچنان ضرورت فزیولوژیکی و روانی اعضاً موسسه و اجتماع مربوطه خویش داشته و موضوعات فوق الذکر یک عنصر مهم و اساسی موافقیت اورا تشکیل میدهد .

2- تشریک مساعی :

زمانیکه بین اعضاً موسسه و رهبر موسسه مذکور تفاهم و تشریک مساعی وجود داشته باشد ، پس در آنصورت رهبر مذکور هر موضوع را بدون قید و شرط بصورت آزادانه بطور مشخص با اعضادر میان گذاشته و زمینه را برای اتخاذ تصامیم مشترک مساعد مسازد .

جمع آوری معلومات بصورت مشترک و حل مسائل با تشریک مساعی در تربیه کادرها بسیار کمک مینماید.

باید متذکر شد که این حقیقت مسلم است که ، اعضای یک گروپ یا یک موسسه هنگامی در راه به سرسیدن اهداف مشخص تلاش بیشتر میورزند که در طرح پلان و ابراز نظر درمورد تطبیق پلان و ارزیابی موضوع سهم گرفته باشند .

3- فهمیدن و درک هدف :

برای رهبر و دیگر کارکنان موسسه و یا یک اجتماع لازم و حتمی است که ، اهداف مورد نظر را فهمیده باشند ، در غیر این فعالیت و تلاش های آنها هیچ وقت بصورت منظم و در وقت لازمه نتیجه درست و مطلوب نمیدهد و عمدتاً این وظیفه رهبر است تا ، اعضای مربوطه را با اهداف شان آشنا سازد . وقتیکه اهداف تفهیم گردید ، یعنی زمانیکه فهمیده شد که ، برای چه ، چه کاری را انجام میدهند ، در آنصورت اهداف برآورده شده میتواند .

4- نمونه مثال بودن :

طوریکه رهبر یک موسسه یا یک اجتماع با داشتن یک سلسله خصوصیات و مکلفیت ها رهبر یک موسسه یا یک اجتماع را به عهده میگیرد و از علمیت، تجربه ، مهارت و ذهنیت خوب و بارز برخوردار میباشد ، پس اعضا موسسه و یا اجتماع مذکور تلاش می نمایند که از او تقلید نموده و از روش ها و شیوه های کار او دراجرای و ظایف محوله پیروی نمایند ، پس باید رهبر متوجه این اصل باشد که برای اعضای گروپ خود یک نمونه مثال مثبت باشند .

5- آموزش : رهبر یک کتله یا یک اجتماع یک اصل ارثی نبوده و هر کس یا هر شخص نورمال رهبر یا رهنما شده میتواند . رهبر واقعی و با درک سعی می نماید که استعداد و توانائی رهبر شدن را در موسسه یا اجتماع انکشاف دهد ، تا عندالموقع اشخاص وجودداشته باشند که ، این وظیفه را بوجه احسن انجام دهند .

6- تجربه :

اگر چه از طریق آموزش و تعلیم و تربیه رهبری امور قسمآ فراگرفته شده میتواند ، مگر جهت آماده ساختن یک رهبر ورزیده برای یک موسسه یا یک اجتماع رهبری مذکور زمینه را مساعد میسازد که نه تنها از طریق خواندن و آموزش ، بلکه ازروش کار و تجربه عملی اساس امور رهبری را بیاموزند .

7 - ابتکار:

رهبر یا رهبری یک موسسه و یا یک ارگان باید در اجرای امور و پیشرفت کار مربوطه از خود ابتکار نشان داده و همچنان باید شیوه های را در جهت پیشبر د امور بکار برند تا موفقیت بیشتر در زمینه حاصل گردد .

8 - خدمت به دیگران :

در یک موسسه یا یک ارگان باید هر عضو موسسه همیشه سعی نماید که به دیگران خدمت نمایند نه اینکه متوجه مفاد شخصی خود باشند ، و باید مفاد شخصی خود را در راه خدمت به دیگران و به سر رسانیدن اهداف موسسه جستجو نماید که ، اینگونه آرزو بیشتر از رهبر توقع برده میشود و همچنان به آنها لازیم است تا بیشتر از هر کس دیگر قوه جسمانی و فکری خود را در راه خدمت به دیگران بکار اندازند .

باید یاد آورشد که هنگامیکه رهبر یا رهبری یک موسسه یا یک اجتماع این نوع رویه را اختیار نماید ، سائیر اعضا نیز تحريك گردیده و این روش برای دیگران سرمشق واقع میگردد و هر کدام در راه رسیدن به اهداف مورد نظر بیش از پیش تلاش ورزیده و مصدر خدمت به جامعه و وطن میگردد.

9 - خوشی و مسرت :

یکی از خصوصیات یک رهبر یا رهبر موفق عبارت از آنست که موفقیت هر عضو موسسه یا ارگان مربوطه باعث خوشی و مسرت او گردد ، و رهبر واقعی آنست که اعضای موسسه مربوطه را طوری رهنمائی نماید که در اجرای وظایف محوله بهترین موفقیت نصیب آنها گردد ، و با این موفقیت خوشی و مسرت رهبر حاصل گردد ، و بر عکس آن از عدم موفقیت اعضای گروپ و یا موسسه مربوطه با رنجش مواجه گردد .

روشهای رهبری :

پیشبرد امور معین و برآورده ساختن اهداف تعین شده قبلی هر موسسه و هر ارگان از جمله آرزوهای اولی کارکنان اداری آن موسسه بشمار میرود . البته درین مورد برای تعین اهداف و برآورده ساختن اهداف مذکور ، تنظیم امور، تقرر یک عده از کارکنان به خاطر پیشبرد امورمعین وبکارانداختن معقول و مطلوب منابع مادی و معنوی موسسه از جمله قدمهای ضرور و اولی شمرده میشود . همچنان در پهلوی آن به نیروی رهبری کننده نیز ضروت میباشد ، یعنی به خاطر اینکه منابع مادی و معنوی یک موسسه غرض بدست آوردن اهداف مورد نظر بصورت بهتر بکار انداخته شود باید یک رهبری یا رهنما موجود باشد ، تا اشکال اجرائی و بسر رسیدن اموروروش رهنمائی آنرا تعین نماید. باساس تحقیقات علمی که صورت گرفته است ، روشهای رهبری در زمینه تشخیص گردیده است که عبارت اند از :

1- رهبری آتو کراتیک : Autocratic leadership

2- رهبری دموکراتیک : Democratic leadership

3- رهبری بی پروا یا بی تفاوت Laissez- fire leadership

بدین وسیله بارتباط هریک از روشهای رهبری فوق بصورت مشخص بحث می نمائیم .

1- رهبری آتو کراتیک دارای مشخصات ذیل میباشد :

الف :- در رهبری آتو کراتیک در تمام شرایط از زور کار گرفته شده یعنی چنین رهبر فکر میکند که ، نسبت به دیگر اعضای گروب یا موسسه مربوط فوق العاده برتر بوده و هیچ کس به او برابر نمیباشد و چنین وانمود میسازد که او به هرچیز میفهمد و به هر طریق و راهیکه او خوش باشد ، گروپ و همکاران را به انجام هر عملی که او خواسته باشد مجبور میسازد .

ب :- رهبر آتو کراتیک هر چیزرا برای خود خواسته و همه چیز را به نفع خود چرخ میدهد و چیز دیگری برای او ارزش نداشته و تنها به منافع شخصی خود متوجه است .

ج :- رهبر آتو کراتیک هرپلان و پرو گرام را بدون همکاری دیگران طرح نموده و نمی خواهد که دیگران در کدام طرح اشتراک نموده و ابراز نظر نمایند ، برای اینکه خودرا از دیگران برتر فکر مینماید .

د :- او در جریان وظیفه بانکشاف روحیه انسانی توجه ننموده و به نظر او انسان کدام ارزش نمیداشته باشد .

ه :- رهبری آتو کراتیک ازاعضای گروپ مربوط به قسم پرזה ماشین کار گرفته و یا به عبارت دیگر به انسان و شخصیت آن هیچ ارزش نمیدهد .

و :- رهبر آتو کراتیک اعضای گروپ را مجبور میسازد که ، از او اطاعت مطلق نموده و درهمه موارد بدون اجازه او کاری را انجام نداده و بدین ترتیب ابتکار آنها را ازبین میبرد .

ز :- رهبر آتو کراتیک اعضای گروپ و یا همکاران مربوط را مجبور میسازد که ، ازو اطاعت مطلق و در همه موارد اظهار امتنان نموده و به اعضا اجازه نمیدهد که از او با جرأت سوال نمایند . علاوه‌تا او تمام فیصله هارا به تنهاei خود صادر نموده و ازکسی در زمینه مشوره اخذ ننموده و در هیچ موردی نظر اعضای گروپ را قبول نمیدارد.

2- رهبر دموکراتیک :

باید یاد آور شد که ، رهبر دموکراتیک در مقابله با رهبری آتو کراتیک قرار داشته که صفات و خصوصیات این نوع رهبری طور ذیل خلاصه و معرفی میگردد .

الف :- رهبر دموکراتیک با استفاده از قدرت اعضای گروپ و یا همکاران موسسه مربوط با آنها بصورت مشترک کار میکند .

ب :- رهبر دموکراتیک به اعضای گروپ وفادار و صمیمی میباشد .

ج :- رهبر دوکراتیک به توانائی و نیرومندی دیگران عقیده میداشته باشد .

د :- رهبر دوکراتیک در جریان کار بدون تبعیض انکشاف روانی و فریکی همکاران را بصورت عادلانه و مساوی در نظر میگیرد .

ه : - رهبری دموکراتیک از روی پلان و پرو گرام اجرآت نموده و همیش به آینده توجه دارد. و همچنان درمورد تمام پلان های گذشته و طرح پلان های آینده معلومات دقیق و همه جانبه را جمع آوری مینماید.

و : - رهبری دموکراتیک به اعضای گروپ همکاری نموده و درین مورد سعی می نماید که با آنها روابط درست ، دوستانه و صمیمانه را قایم نموده و همچنان در گروپ و موسسه مربوط روحیه گروپی را تحکیم و حفظ می نماید ، و جهت استحکام دسپلین در موقع مختلف از دادن مكافات و مجازات استفاده مینماید.

ز : - رهبری دموکراتیک اشتراک اعصارا در امور گروپی و دسته جمعی تشویق و تقویه نموده و همچنان در گروپ مربوط روحیه احترام متقابل را حفظ و تقویه میدارد.

3- رهبری بی پروا یا بی تفاوت : laser – fair leadership

در بعضی موسسات و تصدیها رهبری به شکل غیر فعال وجود میداشته باشد ، حتی بعضی از علماء رهبری بی پروا یا بی تفاوت را رد مینماید و در موجودیت آن شک و تردید دارند ، مگر بازهم این نوع رهبری در بعضی از موسسات و یا ارگان ها موجود میباشد که ، نه شکل دموکراتیک را داشته و نه شکل آتو کراتیک را دارد رهبر بی پروا یا به اصطلاح بی تفاوت دارای مشخصات ذیل میباشد .

الف : - موضوع کنترول و دسپلین برای رهبری بی پروا ارزش نداشته و درین عرصه بی تفاوت میباشد .

ب : - رهبری بی پروا به تشکیل مکمل و منظم موسسه مربوطه توجه ننموده ، و در زمینه احساس بی تفاوتی و بی پروائی می دارد .

ج : - رهبری بی پروا در موسسه مربوطه روحیه غیر فعال را حفظ میدارد و به تحرک و فعالیت چندان ارزش قائل نمیباشد .

۵ :- این نوع رهبری روابط بشری و یا انسانی را بین اعضای گروپ و همکاران در موسسه اتفاقی دانسته و به شکل بی پروا به اساس بی تفاوتی به کار خود ادامه داده و پروا دیگران را ندارد .

۶ :- این نوع رهبری بین اعضای گروپ روابط درست را تقویه نموده و همچنان او به دوستی و حتی آشنائی بین اعضا گروپ و کارمندان موسسه ارزش کم داده و در زمینه بی تفاوت و بی پروا میباشد .

بخش دوم

مدول ها از نظر اداره و منجمنت

مدول یک نمونه ساده از واقعیت و پرابلمهای (مسائل) بوده است . یا به عباره دیگر مدل ، پدیده واقعی را به شکل ساده ارائه نمودن است .

به مدل ها به خاطری ضرورت احساس میگردد که برای درک روابط مغلق از نگاه منجمنت کمک نموده و مصارف را به مقایسه سائر طریقه ها کاهش میدهد .

انواع واشکال مدلها :

۱ - مدل های ساکن (ستاتیک) و مدلها متحرک (دینامیک) .

۲ - مدلها احتمالی و قطعی .

3 – مدل‌های فزیکی و ریاضیاتی .

4 – مدل‌های تشریحی و نورماتیفی .

که بدینوسیله هریک از مدل‌های فوق الذکر را بصورت جداگانه مورد بحث و بررسی قرار میدهیم .

1 – مدل‌های ساکن (ستاتیک) و مدل‌های متحرک (دینامیک) :

در مدل‌های ساکن تحول و تحرک در نظر گرفته نمیشود ، اما در مدل‌های متحرک یا متغیر شرایط متحول در نظر گرفته میشود . مثلاً در تو لید تکه های نساجی دریک تصدی صنعتی نظر به موسماهی سال مختلف مدل‌های مختلف را بوجود می آورند و نظر به تغییر تقاضا در مارکیت اداره و منجمنت تصدی رنگ ، دیزان ، گل و غیره را تغییر میدهند ، که این مدل‌ها متغیر یا متحرک میباشند اما بر عکس اگر آنرا نظر به موسماه و یا تقاضای مشتریان یا مارکیت تغییر ندهند از جمله مدل‌های ساکن محسوب میشود .

2 – مدل‌های احتمالی و قطعی :

از نظر اداره و منجمنت در مدل‌های قطعی تمام پروسه‌ها و متحولین که در نظر گرفته میشود بصورت عمیق و دقیق فرض میشود ، در حالیکه در مدل‌های احتمالی عدم اطمینان ذیدخواهد میباشد ، یعنی در صورت بوجود آوردن یا در نظر گرفتن مدل قطعی قاطعیت و در صورت مدل احتمالی احتمال و عدم اطمینان شامل میباشد . بطور مثال تولید تراکتور در یک تصدی صنعت از طرف اداره و منجمنت آن برای صدور به کشور دیگری بدون آگاهی از اقلیم و خصوصیات زمین آن کشور که ممکن تراکتور مذکور نظر به عدم مطابقت به خاک آن خریداری نگردد ، تا هنگام تثبیت و کسب قطعیت مدل احتمالی میباشد . اما اگر در طرح این مدل شرایط اقلیمی ، ساختمان زمین و قدرت اقتصادی کشور خریدار در نظر گرفته شود و در مورد با کشور خریدار به تفاهم رسیده باشند مدل ایجاد شده یک مدل قطعی میباشد و در نظر داشت این دقت و تفاهم نماینده گی از آگاهی اداره و منجمنت تصدی تولید کننده تراکتورها مینماید .

3 – مدل‌های فزیکی و ریاضیاتی :

مدلهای فیزیکی عبارت از مجسم ساختن یک پدیده و یا یک واقعیت طبیعی یا مصنوعی به شکل یک مدل بوده است . مثلاً قبل از اینکه تعمیر یک انستیتوت ساخته شود مدل آن تهیه گردیده و بدینوسیله با ارائه معلومات مجسم درزمنه نظر مقامات گرفته میشود که این اصل ازنگاه اداره و منجمنت سهولت اقتصادی و اداری را بار می آورد .

مدلهای ریاضیاتی را باسas فورمول های ریاضی که روابط عوامل تولید و غیره فکتورها را ثبیت میدارد ارائه مینماید . مثلاً مقدار کار در یک موسسه و یا یک پروژه ساختمانی با در نظر داشت تعداد کارگران از مدل تناسب معکوس به شکل ریاضی استفاده میشود یعنی هر قدر تعداد کارگر زیاد شود به همان اندازه کار در وقت کمتر تمام میشود .

همچنان میتوان گفت که ، در مدل‌های ریاضیاتی مقدار تابع و متتحول توسط اعداد نشان داده میشود ، و حل مسائل ریاضی به شکل مدل توسط فورمول نیز ارائه میگردد . مثلاً $(a+b)^3 = a^3 + 3a^2b + 6ab^2 + b^3$ در حالی که $(a+b)(a+b)(a+b)$ نیز حاصل گردد . که چنین عمل وقت زیاد را ایجاب مینماید ، جهت سهولت و سرعت درامور اقتصادی و اجتماعی بدون اجرای عملیه های متعدد از شکل مدلیک آن استفاده مینمایند . همچنان مساحت یک زمین مستطیل شکل را در یافت کردن متره متر و به اصطلاح گزوپل کردن کردن نهایت مشکل بوده و وقت زیاد را در بر میگیرد ، مگر با دریافت و تعین نمودن طول و عرض زمین مذکور میتوان از فورمول مساحت مستطیل (طول ضرب در عرض) استفاده نموده و به شکل ساده و آسان مساحت آنرا در یافت کرد ، که فورمول مذکور در حقیقت یک مدل ریاضی بوده و ازنگاه اداره و منجمنت سهولت زیادی را خصوصاً به شعبات اداره جیودیزی و کادستر بار میاورد .

4 - مدل‌های نورما تیفی و تشریحی :

مدل‌های نور ماتیفی روابط بین پدیده هارا به شکل که باید باشد بصورت یک نورم ارئه میدارد ، که خود نورم در حقیقت برای فعالیت گسترده یک موسسه یا یک فابریکه یک مدل میباشد . مثلاً نورم فرسایش یک ماشین برای سائر ماشین آلات همنوع به حیث یک مدل قبول شده است که برای منجمنت آن سهولت در سنجش فرسایشات بار می آورد .

مدل‌های تشریحی روابط بین پدیده هارا به شکلی که موجود است ، بررسی و تشریح میدارد . مثلاً در قسمت اعمار یک مکتب یا یک شفاخانه ، پروژه های مذکور را بصورت تشریحی معرفی نموده و مقامات ذیصلاح را در جریان قرارداده و سهولت را از نظر اداره و منجمنت بار می آورد . بهر صورت حال مهم آنست که ، چگونه ازین مدل ها میتوان استفاده کرد و یا از مدلیکه نمونه از واقعیت ها است ، به اصل و اقیمت یا اصل پدیده رسید . درینجا باید یاد آورشد که جهت رسیدن به اصل واقعیت از تمام امکانات مادی و معنوی باید استفاده کرد .

بخش سوم

قدرت از نگاه اداره و منجمنت

1 – اساسات قدرت :

قدرت در داخل یک تشکیل با در نظر داشت درجه تأثیر بالای اتخاذ تصامیم توسط یک شخص یا گروپی از اشخاص تو ضیح شده میتواند . بهر اندازه که درجه نفوذ در اتخاذ تصامیم بیشتر باشد ، به همان اندازه قدرت بیشتر را در داخل تشکیل نشان میدهد ، یا عباره دیگر اندازه نفوذ در اتخاذ تصامیم درجه قدرت را نشان میدهد.

طوریکه در بالا نیز اشاره گردید ، قدرت گروپی نیز بعضاً دیده میشود که این قدرت شاید در اتخاذ تصامیم موقت باشد ، یا برای اتخاذ تصامیم کمک زیاد کند ، و یا در اتخاذ تصامیم ممانعت انجاد نماید که ، هردو حالت فوق الذکر درجه قدرت را نشان میدهد .

باید یاد آورشد که قدرت و صلاحیت معنی مترادف را نداشته ، یعنی کسی که قدرت دارد حتمی نیست که صلاحیت هم داشته باشد یا برعکس . همچنان بعضاً قدرت به مقام رسمی مربوط نیست ، زیرا که اصلاً صلاحیت از با لا به پائین کمتر میشود ، اما بعضاً کسیکه در پایین ترین مقام تشکیل قرارداشته باشد ، قدرت بیشتر را دارا میباشد .

2 – انواع قدرت :

الف – قدرت مجازات :

قدرت مجازات عبارت از قدرتی است که منیجر یا اداره کننده قدرت دادن مجازات را به زیر دستان و یا همکاران خود داشته باشد . مثلاً کسی که در راس یک تشکیل قرار دارد ، به یکی از همکاران و یا عضو تیم کاری خود هدایت اجرای بعضی از امورات را میدهد و هدایت گیرنده گان به خاطر ترس و هراس از عواقب ناگوار عدم اجرای هدایت داده شده ، جدو جهد بیشتر مینماید که ، البته در صورت عدم اجرای هدایت داده شده ، از طرف هدایت دهنده یا منیجر مورد مجازات قرار میگیرد.

ب – قدرت مكافات :

این نوع قدرت بارتباط دادن مكافات در مقابل انجام کاری یا وظیفه سپرده شده بوجه احسن و درست اساس یافته و درین حالت هدایت گیرنده به خاطر گرفتن مكافات در امر اجرا و عملی نمودن هدایت اخذشده می کوشد که بدینوسیله مستحق و سزاوار مكافات گردد .

باید متذکر گردید که قدرت مكافات نیز از پایین به بالا وسیعتر گردیده و همچنان عمدتاً صلاحیت دادن مكافات از پایین به بالا زیاد میگردد.

ج – قدرت قانونی :

باید یاد آور شد که این قدرت معادل با صلاحیت بوده است. قدرت قانونی عبارت از قدرتی است که یک شخص باداشتن یک مقام رسمی در داخل چوکات یک تشکیل آنرا بدست می آورد . باید گفت که ، هر سه قدرت فوق الذکر یعنی قدرت مجازات ، قدرت مكافات و قدرت قانونی عموماً جنبه تشکیلاتی دارد ، بدین معنی که کسی میتواند ازین قدرت ها استفاده نماید که ، دریک تشکیل سهیم باشد .

د – قدرت مهارت و تخصص :

قدرت مهارت و تخصص عبارت از قدرت است که یک شخص یا یک عضو اداره و یا تشکیل باساس داشتن مهارت یا تخصص در یک رشته معین آنرا بدست می آورد . باید خاطر نشان ساخت که بارتباط قدرت مهارت و تخصص پرنسيپ های ذیل قابل استفهام میباشد .

۱ - اگر یک عضو پائین رتبه فهم و مهارتی داشته باشد که عضو بالاترتبه آنرا نداشته باشد ، پس همین عضو پائین رتبه بارتباط داشتن مهارت در تشکیل موسسه مربوطه نظر به عضو بالا رتبه قدرتی را دارا میباشد

۲ - پرینسیپ های دیگری عبارت از مشکلات تعویض شدن شخص است، به این معنی که این شخص به مشکل تعویض میگردد و یا در صورت عزل شخص مذکور پرکردن جای او مشکل میباشد ، مثلاً داشتن مهارت یک رشته که جای آن توسط اشخاص عادی و بدون تخصص و مهارت پر شده نتواند ، این حکم را افاده میدارد .

۵ - قدرت اطلاق شده :

قدرت اطلاق شده عبارت از قدرتی است که ، ک شخص یا یک عضو تشکیل و یا موسسه در اثر طرز تفکر سائر اعضای اداره یا تشکیل مربوطه بدست آورد ، یعنی شخص روش خوبی دارد و دیگران از روش او پیروی میکنند ، و روش او هنگامی به حیث قدرت حساب میشود که از طرف دیگران مورد تأیید قرار گیرد .

بخش چهارم

تضاد ها در اداره و یا موسسه

وقتیکه از تضاد صحبت بعمل می آید ضرورو حتمی نیست که همیش داری مفهوم منفی باشد ، یعنی تضاد در اداره یا موسسه مانند قدرت در اداره دارای ارزش های بوده میتواند ، و همچنان میتواند جنبه مثبت یا جنبه منفی داشته باشد . مثلاً اگر تضاد در برآورده ساختن اهداف کمک کند

دارای ارزش مثبت و در غیرآن ارزش منفی خواهد داشت . پس نظر به تو ضیحات فوق الذکر به دو

نوع تضاد اشاره شده میتواند

الف : - تضادها و اختلافات دارای ارزش مثبت که ، این تضادها دربر آورده ساختن اهداف موسسه یا اداره را کمک میکند .

ب : - تضادها یا اختلافات دارای ارزش منفی که ، بر عکس در برآورده ساختن اهداف موسسه یا اداره مما نعت را بوجود می اورد .

تضادها و اختلافات دریک موسسه به شکل از اشکال ذیل بروز میکند :

1- بروز تضادها و اختلافات بین افراد و اداره (رهبری موسسه) :-

این نوع تضادها و اختلافات که اکثراً در ادارات و موسسات بوقوع می پیوندد ، عبارت از تشنج بین افراد و اداره آن میباشد که ، از ضروریات کارمندان و مشکلات آنها نشأت نموده و با خواست اداره یا موسسه در تضاد واقع میگردد . مثلاً در بعضی مواقع موسسه ضرورت دارد که برخی از وظایف انجام یابد و برای به سر رسانیدن آن افرادی را می گمارد ، که انجام دادن این وظیفه خلاف میل و توقعات شان میباشد و نا گذیر افرادیکه به اجرای این وظیفه مصروف ساخته میشود دچار یک نوع اضطراب گردیده بدینوسیله یک نوع بی میلی و یا نا راضیتی از خود نشان داده که این ناراضیتی به ذات خود تضاد و اختلافات را بین آنها و اداره به وجود می آورد .

2- بروز تضاد و اختلافات بین اعضای یک موسسه یا یک اداره :-

این نوع تضادها و اختلافات که بین اعضای یک اداره یا یک موسسه بوقوع می پیوندد عبارت از اختلافات در طرز تفکر و مبارزه برای بدست آوردن امتیازات و ظرفی و یا بدست آوردن امتیازات مادی و معنوی میباشد . این تضاد و اختلافات که بین دو و یا بیشتر از اعضای یک اداره یا موسسه واقع میشود باعث برخورد ها بین اعضا میگردد که مثال های زیادی از این نوع تضاد ها و اختلافات در موسسات و سازمان ها دیده شده و میشود .

3 – تضاد ها و اختلافات بین ادارات و یا موسسات :-

اکثراً رقابت ها بین ادارات و ارگانها باعث ایجاد تضاد ها و اختلافات بین آنها میگردد . پرابلم های منابع اقتصادی ، کسب صلاحیت و قدرت و غیره در موسسات و ادارات با ارزش بوده است که باعث ایجاد تضاد ها و اختلافات بین ارگانها و یا ادارات میگردد که مثال های این نوع تضاد اکثرآدیده شده است

کنترول و حل تضادها

جهت کنترول و حل تضاد ها و اختلافات روش های ذیل عموماً در نظر گرفته میشود :

الف : - روش مباحثه غرض حل پرابلم ها :-

مباحثه روی حل پرابلم ها حاوی شرح و تو ضیح نمودن اختلافات بو قوع پیوسته بین افراد در گیر در آن بوده است که تا آنها به مقابله هم نشسته به حل تضادها و اختلافات بپردازند و همچنان در مورد حقایق و احساس شخصی آنها گوش داده شده و سهو هر کدام از آنها یا داشت گرفته شده و ساحت توافق و عدم توافق را تشریح و توضیح نموده و توجه بخصوص به اصل تضادها و اختلافات معطوف گردیده و همه جوانب و امکانات راه حل آنرا جستجو داشته و بعداً به راه حل که مورد قبول همه قرار گرفته و شخص حق به جانب و شخص ملامت ثبت گردیده و در مورد فیصله صادر میگردد .

ب : - روش مصالحة و هموار سازی :

این روش عبارت از روش در یافت راهای رسیدن به اهداف و از بین بردن موانع بوده ، طوریکه نزد همه جوانب در گیر اختلافات و تضاده قابل قبول باشد . درینجا سه اصل اساسی در حل تضاد ها و اختلافات قابل بحث بوده است .

1 – برد و باخت ، یعنی به نفع یک طرف و به ضرر طرف دیگر .

2 – باخت و باخت ، یعنی به ضرر هردو جانب .

3- برد و برد ، یعنی به نفع هردو جانب .

حال هریک از موضوعات فوق الذکر را ذیلاً مورد بحث و تحلیل قرار میدهیم :

در حالت اول یعنی در حالت برد و باخت ، اگر آمر با در نظر داشت قدرت قانونی و تشکیلاتی خود ، کار را که خلاف میل زیر دست و یا خلاف قانون باشد ، بالای او تحمیل نماید و در صورت عدم اجرا از قدرت مجازات که اودارد استفاده نماید ، درین حالت آمر یا منیجر برنده است ، اما زیر دست که کار بالای او تحمیل گردیده و او از نگاه روانی یا جسمانی آماده اجرا او نبوده و رو حاو جسمآزیر فشارآمده است ، بدینوسیله بازنده میباشد.

در قسمت اصل دوم یعنی باخت و باخت میتوان گفت که ، درین حالت هردو جانب یعنی اداره کننده و اداره شونده هردو در حالت باخت قرار دارد ، یا به عبارت دیگر هیچ جانب برنده نمیباشد ، زیرا که درین حالت خواست هردو طرف در گیر تضادها و اختلافات برآورده نشده و با عث عدم اقناع هردو طرف میگردد. بطور مثال هرگاه تضادها بین آمر و عضوی از موسسه یا اداره وجود داشته باشد و زیر دست یا همکار مذکور اجازه شرکت در جنازه دوست خود را بخواهد و آمر به او اجازه ندهد ، پس درین لحظه وجود او در شعبه یا اداره نسبت اینکه هدف شخصی او برآورده نشده است مفید نبوده و علاوه براینکه خود ش کار نمیکند ، سائر اعضای شعبه را نیز به عدم همکاری تشویق می نماید ، که درین حالت چون آرزوی زیر دست برآورده نشده بازنده بوده و در صورت بیکار بود ن زیر دست و تبلیغ بر ضد آمر شعبه و تحریک دیگران به ضد آمر شعبه ، آمر نیز بازنده میباشد .

در حالت سوم یعنی بارتبط برد و برد میتوان گفت که درین حالت هدف هردو طرف در گیر تضادها و اختلافات برآورده شده میباشد . درین حالت هردو جانب متضاد و دارای اختلافات (آمر و مادون) روش مختلط مثبت را اتخاذ داشته، بدین معنی که آنها راه حل را جستجو میدارند که هدف هردو جانب بطور مطلوب و قابل قبول برآورده شود . این موضوع میرساند که ، هردو طرف به کیفیت تصمیم خود علاقه داشته و اهداف خود را نیز ارزشمند میدانند که ، این مفاهeme مستقیماً بر غلط فهمی ها فایق آمده و در راه حل تضادها و اختلافات با هم همکاری می نمایند مثلاً اگر

زیردست با وجود داشتن تضاد اجازه شرکت در مراسیم تشییع جنازه دوست خود را از آمر بخواهد و او با کمال خوشی به او اجازه بدهد ، این اصل در حل تضاد ها کمک نموده و بعدازآن بیش از پیش با آمر خود همکاری خواهد کرد که ، درین حالت هردو برنده میباشد .

بخش پنجم

اهداف از نگاه اداره و منجمنت

1 – مفهوم اهداف :

اهداف در واقعیت امر مسایل و پرابلم ها و یا خواسته های پیش بینی شده و یا قابل پیش بینی بوده که ، کلیه فعالیت های اداره بمنظور برآورده ساختن آن متوجه میباشد .

باید متذکر شد که ، هر مؤسسه باید دارای یک سلسله اهداف معین و مشخص باشد و برای بدست آوردن این اهداف نیز پلان منظم طرح و پی ریزی نموده و برای عملی نمودن آن قدم های لازمه برداشته شود . مگر باید متذکر گردید که ، این اهداف باید با درنظر داشت احتیاجات و همچنان نیازمندیها و شرایط مشخص جامعه یا مؤسسه مربوط تعین گردد .

ادارات و مؤسسات دارای هدف یا گروپ از اهداف بوده است . ادارات و ارگانها بعضاً هر کدام شان دارای اهداف مشخص و بخصوص میباشند . مثلاً بلند بردن سطح تو لید یا بلند بردن مؤثریت کار عموماً هدف مشترک همه تصدیها و موسسات میباشد . بعضًا تعیین چوکات کار نظر به رشته

صنعتی یا سکتور اقتصادی یا خصوصیات یک ارگان فرق میکند . مثلاً تعیین چوکات کار دریک مؤسسه تولیدی بایک مؤسسه غیر تو لیدی فرق میکند یا روش کار در تصدی ملی بس با تصدی کار خانه جات تولیدی فرق میکند که حل پرابلم های فوق الذکر اهداف مشخص هریک از تصدیهای فوق الذکر میباشد.

2 - مشخصات اهداف :

- الف - تعریف دقیق هدف غرض انتقال و کنترول بعدی تحقق پذیری آن .
- ب - امکان تحقق پذیری هدف .
- ج - تعیین ساحه انحراف از تحقق پذیری (انعطاف پذیری هدف) .
- د - سهم گیری دسته جمعی در تعیین و تثبیت هدف ، چه در بر آن مسئولیت عدم تحقق پذیری بدوش تعیین کننده هدف میباشد .
- ه - مطابقت زمانی اهداف منفرد .
- و - مشخص نمودن هدف در سلسله اهداف متعدد .
- ز - جد و جهد در برآورده ساختن اهداف کوچک (این اهداف اساس اهداف بزرگ را ارائه میدارد .

3 - دسته بندی اهداف :

الف - مثمریت یا مفیدیت :- مثمریت عبارت از نتیجه نسبت بوده است .

مقدار عامل تولید

مثمریت بصورت عموم به حیث یک هدف در تصدیها های انتفاعی حائز اهمیت بیشتر بوده و و تصدی سعی مینماید که ، با بلند ترین مثمریت کار و فعالیت نماید .

بهر اندازه که مثمریت یک تصدی بلند تر باشد ، به همان اندازه تصدی مذکور خودرا موفقتر احساس میکند .

مثمریت میتواند بازتاب صنایع در تصدیهای مختلفه عین رشته صنعتی یا تصدی های مختلفه سکتور تجارت متفاوت باشد . مثلاً میتواند در یک تصدی فولاد سازی مثمریت ۱۵٪ باشد و در تصدی دیگر فولاد سازی مثمریت ۱۰٪ باشد که ، این اصل تابع فکتور ها و عوامل مختلفه بوده است.

ب – مولدیت :

باین ارتباط باید یادآور شد که ، رشد مولدیت یکی از اهداف تصدی میباشد و آن عبارت از نتیجه

حاصل فعالیت به شکل فزیکی (مقدار)

نسبت
در واحد زمان میباشد . باید یاد آور شد که به

صرف فعالیت فزیکی (تعداد کارمندان)

ارتباط مولدیت عمدها جنبه فزیکی تولید در نظر گرفته میشود ، در حالیکه در مثمریت جنبه پولی در نظر گرفته میشود ، یا به عباره دیگر تغیر قیم بالای مثمریت تأثیرداشته ، در حالیکه تغیر قیم بالای مولدیت تأثیر ندارد .

یکی از آرزو های اداره یک تصدی عبارت از بلند بردن مولدیت در تصدی مر بوthe بوده ، و این مامول را با درنظرداشت بکار انداختن تدبیرو فکتورهای مختلفه تأمین میدارند .

ج – پیشقدم بودن :

هدف بعضی و یا اکثر تصدیهای اعم از تصدیهای تجارتی یا صنعتی به حیث تصدی پیشرو و پیشقدم آنست که ، سائر تصدیهای فعالیت ها و نوآوریها ای این تصدیرا سرمشک کار خود قرارداده و از آن پیروی نمایند . مثلاً اگر فابریکه بوت آهو مدل خوبی راتولید میدارد که آن شهرت زیادی را کسب میکند ، پس اگر سائر تصدیهای تولیدی بوت ، ازین مدل استفاده مینماید ، درین حالت فابریکه بوت آهو به حیث یک فابریکه پیشرو یا پیشقدم بازتاب مودل بوده و در مارکیت شهرت بسزائی را کسب میدارد و کسب چنین شهرت یکی از خواسته ها و اهداف اداره و منجمنت فابریکه مذکور میباشد .

ج – نفوذ در مارکیت :

نفوذ در مارکیت موقف یک تصدی را بار تباطط کمیت و کیفیت تولید دریک رشته صنعتی نشان میدهد . مثلاً از نقطه نظر کمیت اگر تمام تولیدات صنعت نساجی را در کشور صد فیصد درنظر بگیریم و ده فیصد آنرا تصدی a عرضه و یا تولید نماید ، درین صورت سهم تصدی a بارتباط صنعت نساجی درمارکیت ده فیصد میباشد و گفته میتوانیم ، به هرا اندازه که تولید تصدی رشد نماید ، به همان اندازه سهم آن درمارکیت بلند رفته ، و بدینوسیله نفوذ آن از نظر کمیت درمارکیت بیشتر میگردد . همچنان بارتباط کیفیت و جنسیت عالی تولید نماید ، ازین رهگذر در مارکیت شهرت حاصل نموده و با لوسيله درمارکیت از نظر عالی بودن کیفیت تولید خود نفوذ زیاد کسب میدارد که ، این دو اصل و درمجموع نفوذ درمارکیت از اهداف تصدی واداره تصدی میباشد .

ه - اقناع مشتریان :

چون هیچ مؤسسه و تشبیه بدون رضایت مشتریان برای طویل المدت فعالیت کرده نمی تواند ، پس یکی از اهداف تصدیها غرض دوام و بقای شان برای مدت طولانی اقناع یا فراهم ساختن رضایت مشتریان بوده است .

باید متذکر شد که ، در مرحله اول شاید مردم و یا مشتریان از خوبی یا خرابی جنسیت یک امتعه تولید شده اطلاعی نداشته باشند ، اما در طویل المدت مبنی بر چگونگی تولید مذکور مشتریان آگاهی حاصل نموده که ، در صورت غیر مطلوب بودن از آن روگردان گردیده و در صورت خوب بودن جنسیت امتعه مذکور علاقمندی مشتریان زیاد میگردد که ، این موضوع به حیث یک هدف عمده نزد منجمنت مؤسسه عرض وجود می نماید .

و - رعایت مسئولیت های اجتماعی :

چون هر مؤسسه در جامعه دارای مسئولیت های اجتماعی نیز بوده که ، آنرا به حیث هدف باید رعایت نماید . علاوه آن مؤسسه اهداف خود را طوری ثابت میدارد که ، با اهداف اجتماعی و مسئولیت های اجتماعی آن در تضاد نباشد ، یا به عباره دیگر اهداف مؤسسه برای جامعه ضرری متوجه نسازد . مثلاً تصدی نساجی بگرامی بارتباط تولید پارچه های مختلفه ، در حدود امکان

در مقابل جامعه مسئولیت دارد، و برآورده ساختن و یا رفع این مسئولیت را بارتباط عرضه پارچه ها نزد مردم و جامعه دارد، و یکی از اهداف آن حصول مفاد نیز میباشد اما حصول مفاد باید بداخل یک نورم معین باشد تا اقتصاد جامعه و مردم را متضرر نسازد.

همچنان اهداف را میتوان قرارذیل نیز تصنیف و دسته بندی نمود :

الف - اهداف داخلی :- عبارت از اهدافی اند که به ضروریات مستقیم خود مؤسسه و اداره و منجمنت مؤسسه ارتباط داشته باشد . مثلاً سازماندهی و تنظیم درست شعبات و بخش های مؤسسه به خاطر بهتر شدن کار و اجرآت در داخل مؤسسه یکی از اهداف عمده و اساسی مؤسسه مذکور بشمار میرود .

اهداف خارجی:- عبارت از اهدافی اند که ، بارتباط جامعه و مشتریان ثبیت میگردد، مثلاً تعین اهداف بارتباط ارسال امتعه به وقت و زمانش برای مشتریان یا عرضه محصولات مطابق به عاید سرانه و سطح زندگی جامعه از طرف یک مؤسسه تولیدی .

ب - اهداف حقیقی و اهداف اسمی :

اهداف حقیقی یا واقعی عبارت از اهدافی اند که ، مؤسسه مربوط طه تمام تلاش های واقعی خود را برای برآورده ساختن آن بکار میرد .

اهداف اسمی عبارت از اهدافی اند که فقط روی کاغذ یا اساس نامه یا نشرات و سالنامه ها درج میگردد . مثلاً در اساس نامه یک تصدی درمورد بهبود وضع زندگی کار کارگر ان مطالبی رسمی تثبیت گردیده اما دیده میشود که ، در عمل این کار بر عکس صورت میگرد که ، این اصل معمولاً در تصدیهای خصوصی زیاد به مشاهده میرسد ، یا بطور مثال در یک تصدی هدف اصلی عبارت از بدست آوردن مفاد است ، اما در اساس نامه بصورت اسمی توجه به کارگران و امثال آنرا می گنجاند و امثال آن .

تقسیمات اهداف از نگاه زمانی :

اهداف ازنگاه زمانی به اهداف طویل المدت و اهداف قصیر المدت تقسیم میشوند . باین ارتباط باید متذکر شد که ، یک تصدی یا یک مؤسسه دریک مدت کوتاه هدفی را ثبیت میکند که نما یانگر تمام اهداف آن در طویل المدت نمیباشد ، زیراکه مؤسسه مذکور شاید در طویل المدت چندین هدف دیگری داشته باشد ، یا گفته میتوانیم که یک مؤسسه یا یک تصدی میتواند از نگاه زمانی در طویل المدت یک نوع هدف را ثبیت نماید و ازنگاه قصیرالمدت شاید اهداف دیگری را روی دست داشته باشد ، مثلاً در قصیرالمدت تعین قمت پائین از طرف یک مؤسسه تولیدی بارتباط امتعه آن شکست دادن سائر تصدیها و رقبا یک هدف قصیرالمدت بوده ، اما برای طویل المدت تصدی مذکور قمت انحصاری را در نظر داشته باشد ، یا بارتباط پلان و طرح اهداف در پلان های انکشاف اقتصادی و اجتماعی گفته میتوانیم که یک سلسله پروگرام

ها و پژوهه شکل طویل المدت داشته اما یک تعداد آن به حیث یک هدف شکل قصیرالمدت و زود گذررا دارا میباشد .

ج – اهداف عمومی و اهداف مشخص :

اهداف عمومی عبارت از همان اهدافی اند که ، سمت حرکت مؤسسات یا تصدی را بصورت عموم تعین نموده و اجزا یا تفصیلات زیاد ندارد . در حالیکه اهداف مشخص دارای تفصیل و جزئیات تقریباً کامل میباشد .

یک تعداد علماء میگویند که ، اهداف باید با تمام جزئیات شان ثبیت گردد ، در حالیکه گروپ دیگری از علماء میگویند که ، اهداف باید عمومی ثبیت شود ، اما گروپ سوم از علماء وضع را تابع شرایط میدانند ، یعنی تحت بعضی شرایط مشخص بهتر است ، اگر اهداف عمومی ثبیت شود و در بعضی شرایط میتواند که ، اهداف بطور مشخص ثبیت گردد که ، این گروپ را بنام حالی نیز یاد میکنند . باسا س نظریات این گروپ از علماء به تعین اهداف مشخص وقتی مبادرت ورزیده میشود ، اگر اداره کننده گان بخواهند تا فعالیت و تلاش زیر دستان خودرا محدود سازند .

باید یاد آورشد که اگر تمام انواع اهداف مؤسسات و ارگانها اعم از تولیدی و غیر تولیدی مانند تجاری، ترانسپورتی و غیره از یک طرف مشخصات مربوطه آنها از جانب دیگر مد نظر گرفته شود، اهداف ذیل آنها دارای اهمیت زیاد میباشد:

- بدست آوردن مفاد مناسب و تأمین رفاه اجتماعی
- حفظ و نگهداری استقلال حقوقی و اقتصادی.
- سهم بزرگ در مارکیت های تهیه و فروش.
- موقف اجتماعی عالیتر.
- بقا یا دوام فعالیت های ارگان یا مؤسسه مربوطه.
- رفاه و آرامی کارمندان مؤسسه.
- رفاه جامعه بصورت کل.

بخش ششم

اتخاذ تصامیم در اداره

پروسه اتخاذ تصامیم:

تصمیم گرفتن عبارت از اقدام به پرسه حل و یا آغاز پرسه حل نمودن مسائل و پرایلم ها توسط اظهار نظر و قضاوت ها میباشد. یا به عبارت دیگر تصمیم گیری عبارت از آغاز رسیدن به یک نتیجه بعد از مباحثه میباشد.

اشخاص و کارمندان اداری یا به عبارت دیگر اداره کننده گان و منیجر ها در مؤسسات تولیدی و غیر تولیدی با پرایلم اتخاذ تصامیم مواجه میشوند.

باید متذکر گردید که تصمیم گیری علاوه بر اینکه از جمله و ظائف سنگین و عمدۀ اداره کنندگان بوده است ، اساس و تهداب پروسه اداری را نیز تشکیل میدهد . به نظر بعضی از علمای اداره و منجمنت از جمله یک عالم به نام (جیمز میکامی) میگوید که اتخاذ تصمیم یا تصمیم گیری مغز پروسه اداری را تشکیل میدهد و تمامی خصوصیات دیگر پروسه اداری مربوط و متعلق به اجرای تصمیم اتخاذ شده میباشد .

باید یاد آور شد که اتخاذ تصمیم به مشخصات کمی و کیفی موضوع مورد نظر ارتباط داشته ، که همچنان تصمیم نه تنها بارتباط رهبری یک مؤسسه یا یک ارگان بلکه بارتباط تمام مسایل اقتصادی ، اجتماعی ، سیاسی و کلتوری وغیره دارای اهمیت زیاد بوده است که عجله و سهل انگاری در آن باعث مصارف اقتصادی و اجتماعی زیاد میگردد .

پرسئه اتخاذ تصمیم دارای مراحل ذیل میباشد :

الف - تعریف و حدود مسئله :

باین معنی که پیش از اینکه یک اداره کننده در باره یک مسئله تصمیم بگیرد ، باید قبل از همه آنرا تعریف نموده و جوانب آنرا بررسی نماید و باید همچنان اداره کنندگان چوکات صلاحیت قانونی خود را در نظر بگیرند .

ب - جستجوی امکانات مختلف برای حل پرابلم ها و یا خواسته ها و نیز اداره کنندگان یا منیجر ها باید در باره موضوع باندازه توان خود حقایق و معلومات ها را جمع آوری نموده ، ، بالخصوص هنگامیکه چند انتخاب قانونی در اختیار شان باشد .

ج - اداره کنندگان باید معلومات جمع آوری شده را تحلیل و ارزش همه جانبه آنرا تعیین و ثبیت نمایند ، تا با درنظرداشت آن چگونگی مسئله بصورت منطقی و دقیق ثبیت گردد.

د - درپرتو تعیین ارزش منطقی و تحلیل معلومات جمع آوری شده ، اداره کننده به تعیین معیارهای مناسب ضرورت داشته ، تا با استفاده از آن برای حل مسئله تصمیم اتخاذ نمایند .

ه – هنگام اتخاذ تصامیم باید تاثیر نتایج آینده آن درنظر گرفته شود ، به خاطر اینکه بعضاً اتخاذ تصامیم نتیجه نا مطلوب و منفی داشته است ، پس لازم است که ، نتایج آنها قبل از صورت دقیق پیش بینی گردیده و حالات مختلفه در زمینه با یگدیگر مقایسه گردیده و نتیجه هر انتخاب و هر حالت و یا هر امکان بصورت جداگانه تعیین گردیده و با در نظرداشت اندازه ارزش آنها مفید ترین حالت آن انتخاب میگردد .

و – اتخاذ تصمیم عبارت از مرحله نهائی و مهم این پروسه میباشد ، چون یکی از اساسات مهم اداره و منجمنت عبارت از تحلیل و مطالعه تصمیم گیری در مؤسسات و ارگانها میباشد و همچنان تحکیم روابط انسانی در اداره و منجمنت باعث افهام و تفہیم مؤثر بین اعضای آن مؤسسات گردیده و در اتخاذ تصامیم همه اعضا سهم گرفته ، باین معنی که ، هر یک بنوبه خود معلومات اختصاصی خودرا در زمینه تقدیم داشته و تصامیم منطقی و با ارزش را اتخاذ نموده و در تطبق و عملی نمودن آن احساس مسئولیت مینمایند .

باید یاد آور شد که تصامیم ممکن معقول ، منطقی آگاهانه و هدفمند باشد ، یا اینکه غیر منطقی غیرآگاهانه و اجباری باشد . مثلاً ممکن یک تصمیم بنا بر هدف شخص اتخاذ گردد ، در حالیکه منطقی نبوده و یا اجباری باشد .

2 – دسته بندی اتخاذ تصامیم :

الف : - تصامیم مطابق به پروگرام : باین مفهوم که ، این نوع تصامیم مطابق به پروگرام به خاطر پیشبرد امور روزمره مؤسسه از روی پلان ها و پالیسی های موجوده اتخاذ میگردد که ، درین مورد اداره کننده گان فقط لایحه و مقررات موجوده را در نظر گرفته و تصمیم اتخاذ میدارد .

ب – تصامیم بدون پروگرام :-

اینگونه تصامیم فقط همراه با به میان آمدن شرایط و ضرورت یکجا اتخاذ میگردد و اتخاذ چنین تصامیمی ایجاد ابتکار ، لیاقت و شایسته گی بیشتر اداره کننده گان را مینماید .

علمای اقتصاد درمورد اتخاذ تصمیم از سه حالت ذیل نام میبرند .

الف – اتخاذ تصامیم در حالت اطمینان

ب – اتخاذ تصامیم در صورت عدم موجودیت اطمینان.

ج – اتخاذ تصامیم در حالت قبول کردن زیان و خطر

در حالت اول اداره کننده یا تصمیم‌گیرنده اطمینان دارد که تصمیم اش درست و مناسب بوده و مطابق به قوانین و مقررات میباشد .

بار تباطح حالت دوم باید گفت که اداره کننده درین مورد جوانب مختلف پروسه که بارتباط آن تصمیم میگیرد ، هیچگونه معلومات نداشته و نه هم این قدرت را دارد که ، نتائج تصمیم خود را پیشگوئی کند .

در حالت سوم اداره کننده یا تصمیم‌گرنده ، پیش گوئی تصمیم خود را کرده نمی تواند ، مگر باز هم حاضر است اگر درین مورد خطری وجود داشته باشد آنرا قبول کند .

گروب بندی دیگر از تصمیم گیری عبارت اند از:-

الف – تصمیم فردی :

که درین حالت تصمیم از طرف یک نفر یا یک فرد اتخاذ میگردد و به اظهار نظر دیگران در اتخاذ تصمیم توجه نمیگردد.

ب – تصمیم دسته جمعی :

که درین حالت نظریه تمام اعضا و همکاران با ارزش بوده و درین راستا همکاران به خاطر ابراز نظر در اتخاذ تصامیم تشویق گردیده و نظر معقول و منطقی هریک از آنها مورد پذیرش و استقبال قرار میگیرد.

باید متذکر شد که که تصمیم دسته جمعی یا گروپی برای برآورده ساختن اهداف یک مؤسسه نهایت مفید و با ارزش میباشد .

مزید برآن "هاینین" عوامل تعین کننده تصامیم را به سه دسته تقسیم بندی مینماید که عبارت اند از

- سیستم اهداف
- سیستم معلومات
- سیستم اجتماعی

اینک پروسه تصمیم گیری ذیلاً بطور خلاصه دریک چارت نشان میدهیم.

درک پرابلم	جستجوی امکانات	انتخاب امکان	عملی ساختن امکان
درک نمودن ووضاحت پرابلم	تعیین مشخصات و جستجوی امکانات و تشریح و تعیین ارزش نتایج آنها	انتخاب امکان مساعد از جمله امکانات متعدد دریافت شده	عملی ساختن و کنترول فعالیت

→ معلومات بعدی برای تائید یا تغیر تصمیم ←

کیفیت و معقولیت تصمیم تا اندازه زیاد به کیفیت و کمیت معلومات دردست داشته مربوط بوده، بر علاوه اهلیت، لیاقت، تجربه، تعلیم، حوصله مندی، قوّه ابتکار وساحه دید وسیع تصمیم گیرندگان در اتخاذ تصامیم معقول نقش عمده را بازی میکند.

بخش هفتم

ابتكار در اتخاذ تصاميم

1 – تحریک ابتكار :

اگر یک ادره کننده تنها و تنها اموری را به پیش ببرد که ، از طریق لایحه وظائف مؤسسه یا ارگان مربوطه به وی سپرده میشود درین صورت نه تنها آن مؤسسه طوریکه لازم است ، پیشرفتی نخواهد کرد بلکه برای بقای خود در جهان رقابتی و مملو از نوآوریها امروزی به مشکلات روبرو خواهد شد زیرا که مؤسسه به نوآوریها و ابتكارات ضرورت دارد . این ابتكارات شاید با ربط مفکوره ها ، نظریات و تصاميم جدید باشد که ، یک مؤسسه گاه گاهی به آن ضرورت دارد و یا

ممکن از طریق پیشرفت های علمی و تکنالوژیکی جدید در مورد اهداف معین و امور مختلفه باشد که ، خصوصاً در مرحله طرح پلان بعضی ابتکارات حتمی و ضروری میباشد .

درین جا قابل یا د آوری است که این ابتکارات چطور تحریک میگردد؟

درین مورد عموماً موضوعات ذیل در نظر گرفته میشود :

الف - رهنمائی نمودن یا تربیه کردن :

درین مورد به اشخاص گفته میشود و یا تعلیم داده میشود که ، در کارها مبتکر باشند . تجربه نشان داده است که ، اگر از طرف اشخاص ذیصلاح به همکاران و زیرستان شان گفته میشود که آنها در اجرای امور مبتکر باشند ، درین صورت آنها تشویق گردیده و قدرت ابتکاری شان تحریک میگردد.

ب - دادن استقلال و آزادی برای کارگران و کارمندان فعال و وزیده در قسمت اجرآت و اتخاذ تصامیم بارتباط موضوعات و امور مربوطه .

ج - تشویق مادی و معنوی در مقابل نو آوریها یا اظهار جدیت بیشتر در اجرای امور که ، این امر باعث اظهار جدیت بیشتر از پیش و بالخصوص باعث تحریک ابتکار کارمندان با استعداد میگردد.

2 - محدودیت ها در مقابل ابتکار :

در بعضی ادارات شرایط وجود دارد که ، قوه ابتکار اشخاص و کارمندان را خفه میسازد و این عوامل عبارت اند از :

الف - سپردن کار و وظائف بسیار مشخص وبا جزئیات کامل ، باین مفهوم که درین مورد کارها بدون آزادی عمل ، با تو ضیح جزئیات آن بصورت مفصل داده میشود .

ب - چوکات بسیار محدود و معین صلاحیت در امور محوله .

ج - موجودیت قواعد و مقررات خشک و جامد و سائر وسایل کنترول و محدودیت ها بارتبط روش کارمندان مؤسسه مربوطه و غیره .

د - موانع کلتوری :

بدین معنی که یکی از فکتور های محدودیت در مقابل ابتکار عبارت از طرز دید بوده که ، در طرز دید اشخاص تجربه ، تحصیل ، موقف اجتماعی و سائر موضوعات شامل میباشد که ، البته عدم موجودیت عوامل فوق الذکر محدودیت است در مقابل ابتکار .

بخش هشتم

پیش بینی (پیش گویی) و تشکل ستراتیژی

دراداره و منجمنت

1 - مفهوم پیش بینی :

پیش بینی یا پیش گویی یعنی آینده را به چشم امروز دیدن است ، باین معنی که درمورد آینده با در نظر داشت معلومات ها و ارقام بارتباط گذشته ، جمع فرضیه ها و توقعات که پیشرو است ، پیش بینی صورت میگیرد که ، این پیش بینی ها به شکل پلان ها عرض وجود میکند . بدینوسیله میتوان گفت که در پیش بینی نمودن ، پرایلم های اقتصادی و اجتماعی ، داشتن معلومات ها بارتباط وضع اقتصادی و اجتماعی قبلی لازم و ضروری میباشد . بالای پیش بینی ها عوامل متعددی تأثیر مینماید که ، آنرا عموماً به دو گروپ عمدۀ ذیل تقسیم میدارند :

1 - عوامل یا شرایط داخلی .

2 - عوامل یا شرایط خارجی .

شرایط یا عوامل داخلی عبارت اند از :

الف - عواید از حاصلات دریک تصدی تولیدی یا در یک کشور در مجموع .

ب - مصارف :- زیراکه یک مؤسسه بارتباط مصارف خود قدرت و صلاحیت کنترول را دارا میباشد ، ازین سبب این پدیده به حیث عامل یا شرایط داخلی محسوب میگردد .

ج - عامل سرمایه : که درین مورد سرمایه ثابت وغیرثابت (دورانی) شامل میباشد ، تعین و تثبیت آن و هچنان کنترول و بررسی از ان از طرف اداره تصدی یا مؤسسه صورت میگیرد . بدین وسیله آن هم از جمله عوامل داخلی مؤسسه میباشد .

بارتباط عوامل یا شرایط خارجی میتوان متذکر شد که آنها عبارت اند از :

الف - عوامل سیاسی :- باین ارتباط میتوان گفت که ، عوامل سیاسی یکی از عوامل خارج از اداره بوده است و بالای پیش بینی اداره تاثیر وارد میکند .

ب - عوامل اجتماعی :- منظور ازین عوامل یا شرایط ، تغیرات اجتماعی بارتباط یک جامعه میباشد . عوامل اجتماعی بارتباط پیش بینی ها مهم و ارزنده بوده ، زیراکه هیچ پیش بینی بدون درنظرداشت شرایط اجتماعی مناسب و مطلوب بوده نمی تواند.

2- پروسۀ تشكّل ستراتیژی :

ستراتیژی عبارت از تعیین و تثبیت نمودن عمدۀ ترین اهداف و وظایف اقتصادی و اجتماعی میباشد، که پیش بینی راه حل آن میباشد .

بارتباط تشكّل و سازماندهی ستراتیژی اداره میتوان یاد آورشد که ، باید تثبیت نمود که ، اداره و منجمنت در کدام ساحه مصروف فعالیت بوده و همچنان به کدام سمت در حرکت است و با لآخره هدف اداره یامؤسسه را تثبیت کردن است .

درینجا دو موضوع بیشتر قابل بحث میباشد :

الف - تحلیل قدرت و توانمندی اداره از نظر قوای بشری ، مالی و مادی ، بدین معنی که یک مؤسسه دارای چه اندازه کارگر و کارمند بوده است و به کدام اندازه دارای ماشین آلات و سایر وسائل تولید میباشد (اگر مؤسسه تولیدی باشد) و دارای چه اندازه امکانات مالی و پولی میباشد .

ب - البته این پیش بینی ها بداخل پلان های فرعی قصیرالمدت ، متوسط المدت و طویل المدت صورت میگیرد.

بخش نهم

صلاحیت از نظر اداره و منجمنت

صلاحیت عبارت از امکانات قانونی است که ، برای شخص یا اشخاص تفویض میگردد.

یک تعداد از علماء عقیده دارند که صلاحیت به جز از حق دادن امر چیزی دیگری نیست . کلاسیک ها خصوصاً " ماس ویبر " عقیده داشت که صلاحیت عبارت از تمایل و توافق بدون قید و شرط افراد بارتبا ط قبولاندن میل یک شخص بالای اشخاص دیگر بوده است.

نظر به این عقیده برای آمرین قانونی است تا میل خودرا بالای همکاران یعنی زیر دستان قبولانده و بر زیر دستان غیر قانونی و ناجائز است که از اطاعت نمودن امر آمرخویش سرکشی نمایند .

یک نفر عالم دیگر بنام "هینری فایل" عقیده دارد که صلاحیت عبارت از داشتن حق صدور اوامر و قدرت دادن مجازات به کسانی است که ، ازین اوامر اطاعت نکنند .

بصورت عموم میتوان گفت که ، صلاحیت عبارت از داشتن حق انجام یک عمل یا صدور امر به دیگران بمنظور انجام دادن آن برای برآورده ساختن اهداف اداره بوده و مربوط به موقف تشکیلاتی یک اداره کننده میباشد . باین اساس صلاحیت به جز از قدرت قانونی که ، از موقف تشکیلاتی منشأ میگرد ، چیزی دیگر نیست . باید یاد آور گردید که ، دریک هر مردم تشکیلاتی صلاحیت از پا یین به بالا اضافه گردیده ؛ و همچنان برعکس آن .

2 – منابع صلاحیت :

درمورد منابع صلاحیت و حرکت آن از یک منبع به مراجع و نقاط مختلفه بعضی از علماء عقیده دارند که ، صلاحیت از مقامات بالا آغاز یافته و به طرف پایین در حرکت میباشد ، وبالای مراجع پایین نفوذ میکند .

اما یک تعداد از علماء دیگر مانند "چیستر برنارد" استدلال مینماید که ، صلاحیت از پایین آغاز یافته و به بالا ادامه میابد ، عالم مذکور چهار شرط ذیل را تو ضیح نموده و قبل از اینکه صلاحیت مورد قبول و تطبیق قرار بگیرد این شرایط باید تکمیل باشد که عبارت اند از :

1 – دریک اداره زیر دستان یا همکاران باید قادر به دانستن مراوده باشند ، یعنی چیزیکه برای شان گفته میشود باید آنها را بدانند و درک کنند.

2 – زیر دستان باید بدانند و معتقد باشند که ، چیزیکه از ایشان خواسته میشود با اهداف اداره مغایرت ندارد .

3 – زیر دستان باید معتقد باشند که ، چیزیکه از آنها خواسته میشود ، با منافع شخصی شان متضاد واقع نمیشود .

4 – زیر دستان باید روح آ و جسم آ قادر باشند که ، اوامريکه بالاي شان صادر ميگردد آنرا انجام دهند.

3- انتقال صلاحیت :

انتقال صلاحیت عبارت از دادن صلاحیت بارتباط پاره از امور به اعضای پایین رتبه اداره یا مؤسسه میباشد که ، در حدود صلاحیت تفویض شده اجرا آت شخصی که برای او صلاحیت داده شده است ، محدود و معین میگردد.

هنگامیکه صلاحیت به یک نفر انتقال داده میشود ، او در مقابل همین صلاحیت مسئولیت دارد. انتقال صلاحیت یکی از اعمال مغلق و مشکلی بوده است. منجرها علاقه ندارند که ، صلاحیت خود را به شخص دیگری انتقال دهند ، ودلایل آن قرارذیل میباشد.

الف - اکثر اداره کننده گان عقیده دارند که ، کار وقتی به درستی انجام میابد که ، تو سط خود شان کار مذکور اجرا گردد ، باین معنی که بالای سائر اشخاص اطمینان ندارند .

ب - بعض اداره کننده گان حراس دارند که سائر اعضای اداره از طریق آموختن کارها قدرت را بدست آورده و درکار مذکور متخصیص میشوند که ، درواقعیت امر از کسب قدرت زیر دستان خود می ترسند.

4- توازن بخشیدن و مساوی ساختن صلاحیت و مسئولیت :

چون مسئولیت عبارت از وابسته گی شخص یا اشخاص بارتباط اجرای وظایف ومکلفیت ها با در نظرداشت حدود صلاحیت تعین شده برای شان میباشد، بدینوسیله اگر اداره کننده میخواهد که تلاش و فعالیت ها یعنی موآثر باشد باید درپهلوی مسئولیت، صلاحیت نیز داشته باشد . باین مفهوم که اگر اداره کننده در پهلوی صلاحیت ، مسئولیت هم داشته باشد ، درین صورت از صلاحیت سواستفاده ننموده و همیش منظر نتیجه اعمال خود میباشد ، و اگر صلاحیت آن نظر به مسئولیت اش کمتر باشد ، بازهم احساس مایوسی نموده و نمی تواند و ظایف را با خاطر آرام و دلچسپی و علاقمندی ایفانماید . لذا، از نظر اداره و منجمنت حدود صلاحیت و مسئولیت باید باهم مساوی باشد ، یا به عبارت دیگر توازن بین صلاحیت و مسئولیت باید تأمین باشد .

\

5- انواع صلاحیت ، دسته بندی و ارتباطات آن :

صلاحیت به اشکال ذیل دسته بندی میگردد:

الف - صلاحیت خطی :- عبارت از صلاحیت مستقیم برای برآورده ساختن اهداف اداره بوده است .

صلاحیت خطی رابطه صلاحیت آمر را نسبت به مامورین یا همکاران او بصورت مستقیم توضیح میدارد ، باین مفهوم که این یک اصل قبول شده میباشد که ، آمر بالای مامورین یا زیر دستان خود صلاحیت مستقیم دارد . باید یاد آور شد که ، صلاحیت خطی (مستقیم) در برآورده ساختن اهداف کمک مینماید.

ب - صلاحیت مشورتی :- عبارت از صلاحیتی میباشد که برای تقویه و حمایة اداره کننده گان به منظور برآورده ساختن اهداف اداره یا مؤسسه کمک مینماید . باید یاد آور شد که صلاحیت مشورتی را معمولاً مشاورین یک مؤسسه یا ارگان دارند .

ج - صلاحیت وظیفوی : عبارت از صلاحیت است که یک فرد یا یک واحد بالای افراد یا واحد های دیگری خارج از ساحه و حدود صلاحیت مستقیم ، همچنان صلاحیت امر داشته باشد .
مثالاً شعبه مامورین یا کادر پرسونل نه تنها بالای مامورین شعبات خود صلاحیت دارد ، بلکه بالای تمام شعبات دیگر یک مؤسسه یعنی مؤسسه مربوطه نیز صلاحیت و حق کنترول را دارد و نیز بعضی از اوامر را بالای شعبات دیگر صادر نموده میتواند .

بخش دهم

تقسیم کار و طبقه بندی وظایف در تشکیل

یک ارگان (یک مؤسسه).

۱- این یک امر مسلم است که ، تقسیم وظایف در بین واحدها و شعبات مختلفه یک مؤسسه یکی از خصوصیات و ضروریات مهم در ادارات و مؤسسات بوده است. بدینوسیله در هر مؤسسه و هر ارگان کار بین شعبات و واحدهای مختلف مربوطه آن تقسیم گردیده تا کار و وظایف به شعبات کوچکتر و افراد آن تقسیم و مشخص گردد.

مقصد از تقسیم کار در مؤسسات و ادارات ، بدست آوردن نتیجه بهتر و بیشتر میباشد، زیرا که در تقسیم کار مهارت و تخصص کارگر روز به روز افزایش یافته ، بالاخره کاریکه انجام میابد و یا چیزیکه تولید میگردد دارای کمیت و کیفیت عالی میباشد.

به هر اندازه که کارهای یک مؤسسه وسیعتر و بیشتر میگردد، به همان اندازه اهمیت تقسیم کار و تخصص نیز از نگاه اداره و منجمنت افزایش میابد، زیرا درین صورت انتخاب و تقرر افراد برای انجام کارهای مختلف با در نظرداشت مهارت و لیاقت و همچنان شایسته گی که در آن کار دارند، صورت میگیرد، و به هر اندازه که وظایف برای یک کارگر و یا کارمند یک مؤسسه محدود میگردد، به همان اندازه مهارت و تجربه آن در کار زیادتر میگردد، مثلاً اگر یک استاد یک مضمون را تدریس میکند، در همان ساحه تحقیق و مطالعه بیشتر نموده و در آن بیشتر اکشاف مینماید، و یا اگر در یک مؤسسه تولیدی در یک بخش بخصوص کار می کند، در آن بخش مهارت آن بیش از پیش از دیگر میابد.

چیزیکه در تقسیم کار قابل دقت و توجه است، اینست که در تقسیم کار باید تمایلات و شوق کارگران در کار مد نظر گرفته شود که، این عمل موجب موفقیت بیشتر کار آنان میگردد.

در تقسیم کار از نظرداره و منجمنت عمدتاً دو موضوع ذیل در نظر گرفته میشود:

1- تقسیم کار و وظایف در واحدهای مربوطه یک مؤسسه باید با اهداف و کارهای عمومی مؤسسه و ارگان مذکور سازگار و هماهنگی داشته وهم برای هرواحد اداری کوچک یعنی شعبات و افراد آن مقدار کار و موعد تکمیل و یا ختم آن طبق مشخصات معین ثبیت گردیده باشد.

2- تقسیم کار بین افراد در یک مؤسسه یا یک واحد اداری باید طبق معیارها و موازین مطلوب صورت گرفته باشد و برای هر مرحله آن باید معیارها و تشخیص های ارزیابی کار مشخص باشد. چون تقسیم کار در مؤسسات و ادارات تعلیمی و تحصیلی ، تجاری ، صنعتی ، و غیره ، بنابر اهداف ، وظایف مربوطه ، نوع کار و سایر عوامل دیگر فرق دارد، و از یک مؤسسه نظر به مؤسسه دیگر از هم متفاوت میباشد ، ازین جاست که نمی توان معیار معین و کامل که قابل قبول همه مؤسسات باشد ، بوجود آورد. مگر بطورکلی میتوان گفتا که ، در تقسیم کار عوامل مهم ذیل قابل دقت بیشتر بوده و با در نظر داشت آن باید دریک مؤسسه و یا یک اداره تقسیم کار صورت گیرد.

الف- تقسیم کار به اساس نوع تولید یا فعالیت :

با در نظرداشت این اصل بعضی اوقات ایجاب میکند که ، مؤسسه یا اداره به استناد نوع محصول و یا فعالیت (خوا تولیدی باشد یا خدماتی و یا تعلیمی و تحصیلی) تفکیک و تقسیم وظایف نمایند. درین حالت واحدهای نسبتاً مستقل که هر یک مسئول تهیه اشیای معین و یا اجرای فعالیتهای معین است ، زیر نظر یک آمر تشکیل میگردد.

ب - تقسیم کار به اساس وظایف اصلی مؤسسه :

درین صورت در تقسیم کار ساحه و منطقه معین برای کارهای مشخص تعیین و ثبیت میگردد که ، تحت نظر واحدهای دومی در ساحت معین خود انجام فعالیت نموده و گزارش کار خود را به واحدهای اولی طبق قوانین و مقررات موضوعه و قتاً فوقتاً ارائه میدارند.

باید متذکر شد که ،اهداف اداره نیز در تقسیم کارمؤثر بوده است،برای تمام ادارات و واحدهای اولی لازم و ضروری میباشد ، مثلاً در تشکیلات دولتی که ، متشکل از دو اثر و مؤسسات مربوط به دولت میشود ، ارگان های مختلف در نظر گرفته میشود و با در نظر داشت آن بین شان تقسیم و ظایف نیز صورت میگرد ، مثلاً در چوکات دولت قوه اجرائيه ، قضائيه و مقنه وجود داشته و قوه اجرائيه يا حکومت متشکل از وزارت های مختلف مانند وزارت تحصیلات عالی ، معارف ، صحت ، دفاع ملی ، معاون و صنایع ، زراعت و غیره میباشد که،هرکدام دارای اهداف مشخص و معین بوده که،اولاً بین آنها تقسیم وظایف وجود داشته و ثانياً در داخل هروزارت مربوطه بین واحدهای دومی و پایانتر از آن الى افراد آن تقسیمات کار وجود دارد که ، این اصل خود بخود از نظر اداره و منجمنت نظم را در مؤسسات و ارگانهای مربوطه بوجود می آورد ، که موضوعات فوق الذکر بصورت مشخص مورد بحث قرار گیرد.

]

2 - طبقه بندی وظایف با استناد اهداف اداره یا موسسه :

برای اجرای اصل تقسیم کار و تخصص لازم و ضروری است که، وظایف طبقه بندی گردیده،تا بدینوسیله نظارت و کنترول از آن به آسانی صورت گرفته و در واحدهای اداری و شعبات همانگی بوجود آید.

غرض تحقق یافتن موضوع لازم است که، حدود وظایف شعبات و افراد معین و مشخص باشد، و همچنان کوشش بعمل آید که با طبقه بندی وظایف در اداره، از تداخل وظایف جلوگیری بعمل آمده و در اجرای وظایف هماهنگی ایجاد گردد.

طبقه بندی وظایف ممکن از کل به جزء (از بالا به پائین) و یا از جزء به کل (از پائین به بالا) در یک واحد اداری یا یک مؤسسه صورت گیرد.

باید یاد آور شد که، طبقه بندی وظایف به هر دو صورت ممکن است، مگر در مؤسسات دولتی اغلبً طبقه بندی وظایف از بالا به پائین صورت میگیرد، یعنی اولاً طبقات فوقانی اداره که مسئول پالیسی عمومی، طرح و پی ریزی پلان، اجرای کنترول و هماهنگ کردن کارها میباشد، تشکیل میگردد و بعداً واحدهای دیگری بر مبنای دسته بندی وظایف با در نظر داشت سلسله مراتب تعیین میگردد. مگر ممکن در مؤسسات صنعتی بر عکس، ابتدا جزئیات هر کار تولیدی معلوم شده و بعداً راه تطبیق و همانگ کردن آن در سلسله مراتب بالا تعیین گردد.

اساس و منشاء طبقه بندی وظایف در تشکیل یک اداره زیاد و متنوع بوده، مگر جهت مطالعه موضوع یک دانشمند به نام گیولیک—— طبقه بندی وظایف را ذیلاً ارائه داشته است:

الف - طبقه بندی به استناد هدف، مانند تهیه آب آشامیدنی، تعلیم و تربیه، جلوگیری از جنایات وغیره.

ب - طبقه بندی باساس نوع وظایف مانند انجینیری، صحي، احصائيه، محاسبه، وغیره..

ج - طبقه بندی باساس نوع سکتورها مانند سکتور زراعت، معادن و صنایع، تجارت و غیره...

د - طبقه بندی باساس ساحة کار و فعالیت مانند ساحة شمال، جنوب، وادي هلمند و غیره...

تقسیم امور و کارهای اداره به چند گروپ و تقسیم کارهای هر گروپ به کارهای اصلی و فعالیتهای فرعی صورت میگیرد، که در حقیقت انجام این وظایف را میتوان طبقه بندی وظایف نامید.

در طبقه بندی وظایف یک مؤسسه یا یک اداره عمدتاً مراحل ذیل در نظر گرفته میشود :

- 1- تهیه و ترتیب پروگرام تمام فعالیتهای که اجرای آن برای رسیدن ب هدف اداره ضرور میباشد.
 - 2- تقسیم فعالیتها و کارها به پروگرامها و برنامه ها و نامگذاری آن به واحد اولیه مثلاً تعیین و تثبیت شعبات و واحدهای کمکی از قبیل استخدام ، محاسبه ، بودجه ، خدمات و غیره تحت عنوان امور عمومی اداری دسته بندی میگردد.
 - 3- تقسیم هر بخش به اساس فعالیت های مربوطه که شامل فعالیتهای اصلی و فعالیتهای کمکی وغیره میشود، مثلاً اگر فعالیت اصلی بخش جلوگیری از شیوع امراض ساری باشد ممکن در پهلوی آن فعالیت دیگری از قبیل معاینات خون و ادرار ، نگهداری دوسيه مريضان، اکسری و غیره نیز موجود میباشد.
 - 4- تقسیم وظایف عمدتاً در اداره طبق اصل سلسله مراتب اداری ، به اساس تقسیمات عمودی صورت میگیرد، یعنی هر اداره به چند طبقه و هر طبقه به چند واحد اداری و هر واحد اداری به چند واحد کوچکتر دیگر که به اداره مربوط شود تقسیم و طبقه بندی میگردد.
- 3- عوامل اساسی تقسیم کار و وظایف:
- طوریکه که به مشاهده میرسد طبقه بندی وظایف برای تقسیم کار در تشکیل یک اداره ضرور پنداشته شده و مؤسسات بر استناد نوع فعالیت و شریط خالص آنها فرق میکند.
- از همین سبب آمرین و منیجرها واحدهای اداری باید عوامل مهمی را غرض انجام بهتر کارها تشخیص نموده و اهمیت هر یک ازین عوامل را تعیین و تثبیت نماید.
- بدینوسیله آنچه که در تقسیم کار مؤثر است، عوامل زیادی بوده، مگر درینجا عواملیکه بیشتر در تقسیم کار مؤثر است ذیلاً مطالعه منگردد :
- 1- تخصص:

درینجا باید متذکر شد که تقسیم کار طوری باید صورت گیرد که، از خدمات اهل تخصص و فن و همچنان مهارت‌ها بخوبی استفاده گردد.

برای رسیدن به این هدف باید تمام فعالیتها و کارهای مشابه در یک واحد اداری متمرکز شوند، البته درین صورت اجرای کامل و یا جزء کار توسط اهل کار یا اهل تخصص بهتر صورت می‌گیرد.

2- کنترول :

کنترول نیز یکی از عوامل دیگری است که در تقسیم وظایف تاثیرزیاد داشته است، چنانچه اگر بخواهیم نتایج فعالیتها و کارهای مختلف اداره را ارزیابی نمائیم، درین صورت باید برای فعالیتهای مختلف ادارات و واحدهای مختلفه و متعدد و با ید سیستم کنترول ایجاد گردد، با کنترول خوب و دقیق از تکرار وظایف و تداخل وظایف جلوگیری و عمل می‌آید، که در غیر آن علاوه بر اینکه مصارف افزایش می‌ابد، باعث تنقیص ثمره کار و هم باعث ایجاد راهای گزینه از مسئولیت‌ها در مؤسسه یا اداره مگردد، که بالاخره ارزیابی کارهای اداره را مشکل می‌سازد.

3 – هماهنگی در فعالیت‌های مؤسسه :

هماهنگی وظایف یکی از عوامل دیگر است که، در تشکیل اداره یا مؤسسه باید مورد توجه عمیق قرار گیرد. نظر به اهمیت اصل هماهنگی در یک مؤسسه یا یک اداره ممکن در هنگام ضرورت، وظایف غیر مشابه را تحت سرپرستی یک آمر یا منیجر واحد قرار دهند، مثلاً به منظور ثبیت مسئولیت و هماهنگی در فعالیت‌های اداره یا مؤسسه که ممکن وظایف متنوع مانند تولید، فروش و امور انجینیری که از نظر نوع فعالیت از هم متفاوتند، جهت هماهنگی زیر نظر یک آمر یا منیجر واحد قرار گیرد.

4 – صرفه جویی :

مسئله مهم دیگر که در تشکیل و تقسیم وظایف یک مؤسسه و یا یک اداره درنظر باید گرفته شود عبارت از درنظر داشت صرفه جویی در مصارف است . بدین وسیله به هر اندازه که طبقات و واحد ها اداره و مؤسسه زیاد باشد ، به همان اندازه مشکلات ارتباط و مصارف اداره یا مؤسسه افزایش میابد ، زیرا هر واحد جدید که تاسیس میشود ، البته به کارمندان ، ساختمان ، اثاثیه و سائل دیگری ضرورت دارد ، ازینجا است که مسئله صرفه جویی را در تقسیم وظایف و در تشکیل دریک اداره یا یک مؤسسه باید درنظر گرفت ، درینجا است که در صورت لزوم ممکن مسئله ادغام اداره یا مؤسسه یا یکجا ساختن فعالیت های چند واحد و تمرکز آنها دریک واحد مطرح و عملی گردد.

5- اهمیت نسبی وظایف :

در تقسیم کار و تشکیل یک مؤسسه و یا یک اداره ، اهمیت نسبی وظایف باید مورد توجه قرار گیرد زیرا منیجر ها واحد های مختلف دریک مؤسسه که ، حتی المقدور زیر نظر مقامات بالائی مؤسسه مربوطه ایفای وظیفه مینمایند ، توجه بیشتر به فعالیت های آنها معطوف گردد ، و بدون درنظرداشت اهمیت نسبی شان خودرا در قطار اول سلسله مراتب قرار دهنند. برای جلوگیری از این نمایشات لازم است که ، در تشکیل و تقسیم وظایف اهمیت نسبی وظایف درنظر گرفته شود . علاوه بر عوامل فوق الذکر ، عوامل دیگر از قبیل روابط اجتماعی افراد و روابط گروهی در تقسیم کار و تشکیل اداره بی تأثیر نخواهد بود .

در نتیجه باید گفت که ، تقسیم کار طوری باید صورت گیرد که ، ثبات اداره یا مؤسسه را حتی الامکان تضمین نماید و کمتر در معرض تغیرات و تبدیلات قرار گیرد ، و هم چنان در تقسیم وظایف و تشکیل یک مؤسسه اصل انعطاف پذیری را نباید فراموش کرد .

